

Gospel for Twenty-Fourth Sunday in Ordinary Time

Year C

Luke 15:1–32

Tonus Antiquior

D

óminus vobíscum. R. Et cum spí-ritu tu-o.

V. Lécti-o Sancti Evangé-li-i secúndum Lucam. R. Glóri-a tibi, Dómine.

I

n illo témpore: Erant appropinquántes Iesu omnes publicáni et

peccatóres ut audírent illum. Et murmurábant Pharisæ-i et scribæ di-

céntes: « Hic peccatóres rēcipit et mandúcat cum illis ». Et a-it ad illos

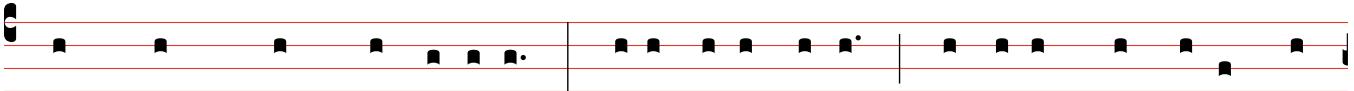

parábolam istam dicens: « Quis ex vobis homo qui habet centum oves et

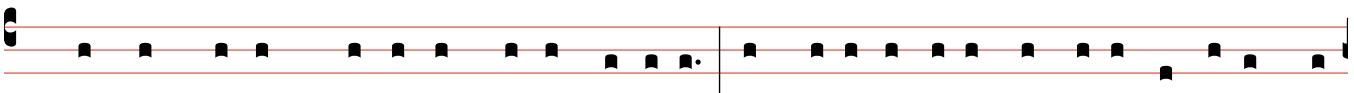

si perdíderit unam ex illis, nonne dimítit nonagintanóvem in desérto

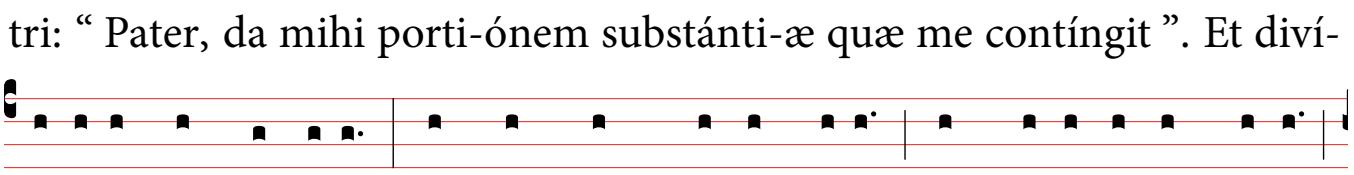
et vadit ad illam quæ perí-erat donec invéni-at illam? Et cum invénerit
e-am impónit in úmeros su-os gaudens, et véni-ens domum cónvocat
amícos et vicíños, dicens illis: “Congratulámini mihi, qui-a invéni o-
vem me-am quæ perí-erat ”. Dico vobis: Ita gáudi-um erit in cælo super
uno peccatóre pæni-ténti-am agénte quam super nonagintanóvem ius-
tis qui non índigent pæni-ténti-a. Aut quæ mú-li-er habens drachmas
decem, si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam et e-
vérrit domum et quærít di-ligénter donec invéni-at? Et cum invénerit,
cónvocat amícas et vicínas dicens: “ Congratulámini mihi, qui-a invéni

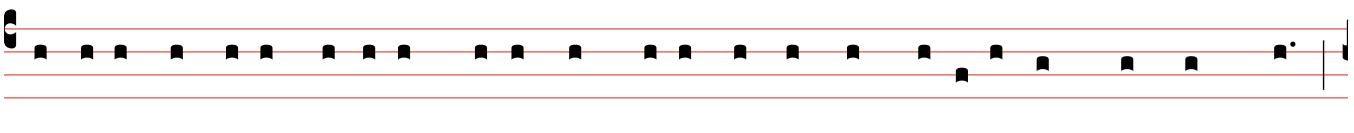
drachmam quam perdíderam ”. Ita dico vobis: Gáudi-um fit coram án-
ge-lis De-i super uno peccatóre pæni-tenti-am agénte ». A-it autem:

« Homo quidam habébat du-os fí-li-os. Et dixit adulescénti-or ex illis pa-
tri: “ Pater, da mihi porti-ónem substánti-æ quæ me contíngit ”. Et diví-

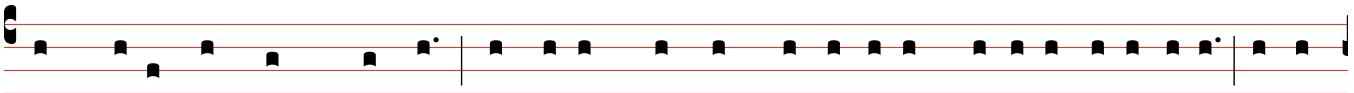
sit illis substánti-am. Et non post multos di-es, congregá-tis ómnibus,

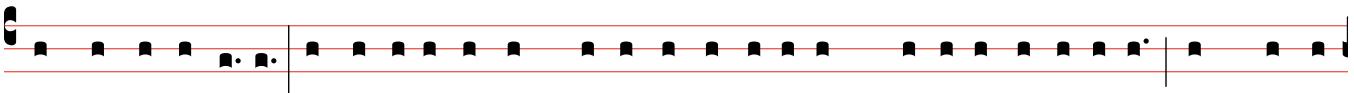
adulescénti-or fí-li-us péregre proféctus est in regi-ónem longínquam,

et ibi dissipávit substánti-am su-am vivéndo luxuri-óse. Et postquam

ómni-a consummásset, facta est fames vá-lida in regi-óne i-li-a, et ip-

se cœpit egére. Et ábi-it et adháesit uni cívi-um regi-ónis illí-us, et mi-sit

i-li-um in villam su-am ut pásceret porcos, et cupi-ébat saturári de sí-
liquis quas porci manducábant, et nemo illi dabat. In se autem revérsus
dixit: “Quanti mercennári-i patris me-i abúndant pánibus, ego autem
hic fame pére-o. Surgam et ibo ad patrem me-um et dicam illi: Pater,
peccávi in cælum et coram te, et iam non sum dignus vocári fí-li-us
tu-us: fac me sicut unum de mercennári-is tu-is”. Et surgens venit ad
patrem su-um. Cum autem adhuc longe esset, vidit i-li-um pater ipsí-us
et misericórdi-a motus est et accúrrens cécidit supra collum eius et os-
culátus est illum. Dixítque e-i fí-li-us: “Pater, peccávi in cælum et co-

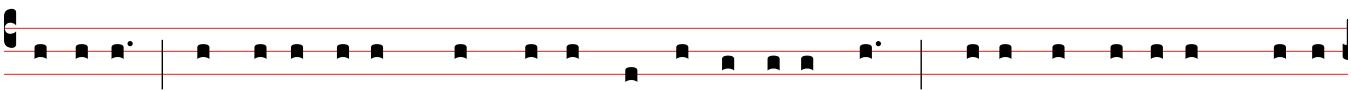
ram te, iam non sum dignus vocári fí-li-us tu-us ". Dixit autem pater ad

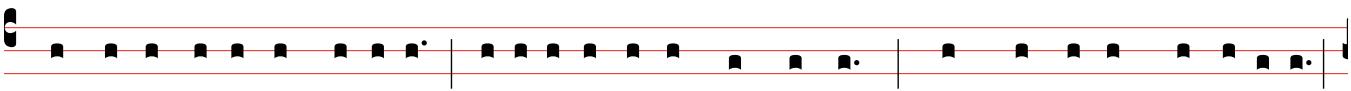
servos su-os: " Cito proférte stolam primam et indú-i-te illum, et date á-

nulum in manum eius et calce-aménta in pedes, et addúci-te vítulum sa-

ginátum, occídi-te et manducémus et epulémur, qui-a hic fí-li-us me-us

mórtu-us erat et revíxit, perí-erat et invéntus est ". Et cœpérunt epulári.

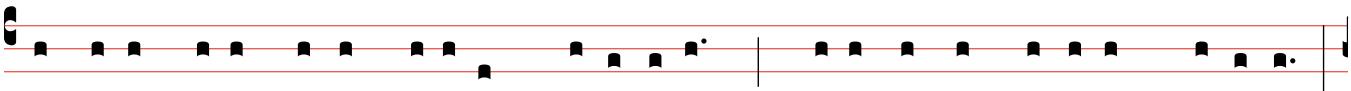
Erat autem fí-li-us eius séni-or in agro, et cum veníret et appropinquá-

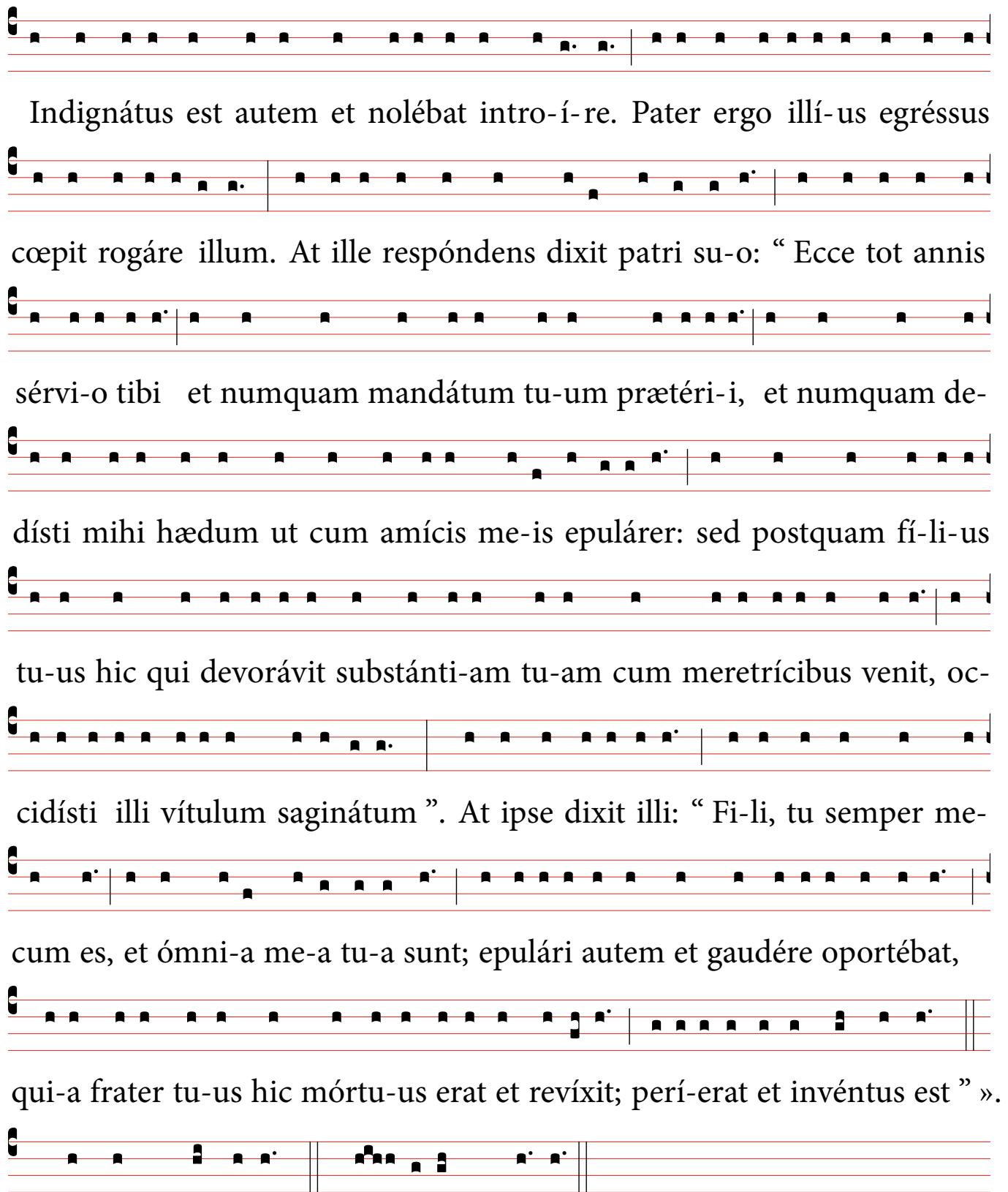
ret dómu-i, audívit symphóni-am et choros, et vocávit unum de servis

et interrogávit quæ hæc essent. Isque dixit illi: " Frater tu-us venit, et

occídit pater tu-us vítulum saginátum, qui-a salvum i-li-um recépit ".

Indignátus est autem et nolébat intro-í-re. Pater ergo illí-us egréssus
cœpit rogáre illum. At ille respóndens dixit patri su-o: “ Ecce tot annis
sérvi-o tibi et numquam mandátum tu-um prætéri-i, et numquam de-
dísti mihi hædum ut cum amícis me-is epulárer: sed postquam fí-li-us
tu-us hic qui devorávit substánti-am tu-am cum meretrícibus venit, oc-
cidísti illi vítulum saginátum ”. At ipse dixit illi: “ Fi-li, tu semper me-
cum es, et ómni-a me-a tu-a sunt; epulári autem et gaudére oportébat,
qui-a frater tu-us hic mórtu-us erat et revíxit; perí-erat et invéntus est ” ».

℣. Verbum Dómini. ℥. Laus tibi, Christe.